

Praha, listopad 2011

Milí přátelé,

nepříslušelo by mi oslovit vaše odborné lékařské setkání, kdybych nebyl v devadesátých letech svědkem toho, jak pohnutým osudům a událostem čelili lékaři spolu s ostatními spoluobčany v Bosně a Hercegovině. Velmi živě si tu dobu pamatuji. Měl jsem na jedné straně podrobné zprávy od přátel zde, některých dnes mezi vámi rovněž přítomných, a byl jsem na straně druhé svědkem bezpočtu politických debat, jak situaci řešit. Evropa má tisíce diplomatů a specialistů vzdělaných na prestižních univerzitách, kteří měli situaci sledovat a bít na poplach, dokud byl čas. Když ale vyjely tanky, bylo pozdě a my jsme se jen bezmocně ptali, kde všichni byli a proč nikdo nebyl schopen válce předejít. Jsem přesvědčen, že pro vaše obory platí totéž, co pro politiky a diplomaty. Ale rozpoznat problém včas a řešit ho v zárodku je možná ten nejobtížnější úkol vůbec. Vždyť jak rozpoznat a připravit se na něco, co se dosud neprojevílo? Jak rozpoznat, že to, co se právě teď někde děje, může časem vyústit v něco velmi neblahého? Je to velmi obtížné. Víme to jako politikové, víte to jako lékaři, víme to jako občané. Přeji vám, abyste vy byli ve svých diagnózách úspěšnější, než jsme byli tehdy my.

Váš

Václav Havel

